

Östertälje Båtklubbs historia 1937-2017

Av Sven Hjelm

Östertälje Båtklubb, ÖBK, bildades 1937. Här redovisas ett antal viktiga händelser från klubbens första 80 år. Det finns mycket mer att redovisa men det får anstå till ett senare tillfälle. Inför detta välkomnar jag ytterligare material från dig som medlem. Hör av dig till sven.hjelm@telia.com!

Del 1. Ett axplock ur ÖBKs tidiga historia och utveckling

Området där båtklubben låg fram till 1983 tillhörde från början Igelsta Ångsåg som då hade en pråmslip där. De anställda som hade båtar byggde en brygga i viken där sedan ÖBK kom att hamna. Denna brygga låg i södra kanten av området där ÖBK sedan hade en kran för motorer. Hamnplatserna var gratis eftersom ångsågen ägde marken. Det blev dåliga tider för sågverket i början av 1930 och företaget lades ner 1936. Emil Hjelm var sågställare på denna ångsåg.

Från ÖBKs protokoll 1937-2017:

1937 23 jan: Vid möte med mötesordförande E Hjelm beslöts att bilda båtklubb. Interimsstyrelse tillsattes för att utarbeta stadgar och ordningsregler.

1937 6 febr: Styrelse valdes: E Hjelm ordf., G Sköld kassör, A Jernberg sekr., K Lundin, B Carlsson, O Stockhaus suppleanter. Styrelsen fick i uppdrag att underhandla med dir. Alderins Sterbhus ang. hyra mark för båtar, ta fram förslag till standert och mössmärke samt undersöka lämpligt förbund att ingå i. Klubbens namn fastställdes till Östertälje Båtklubb, medlemsavgift 1 kr/år.

Emil Hjelm

Marken mellan sjön och pråmslipen såldes till Alderin som ägde Underås Grus. Vid sjön ordnade han en båtbrygga där båtplatser uthyrdes. Han startade även en cementplattfabrik omedelbart söder om båtklubbmarken. Den tillverkningen lades dock ner efter en kort tid. Kort därefter dog Alderin och för att båtägarna ej skulle bli utan båtplatser bildades Östertälje Båtklubb den 23 januari 1937 med Emil Hjelm som ordförande.

Ett hyreskontrakt ordnades med Alderins dödsbo för en årsavgift på 300 kr per år. 1950 sålde Alderins dödsbo marken till Södertälje Kommun som ägt marken sedan dess. ÖBK övertog bryggan som Alderin byggt. Vid denna brygga rann även Igelsta Municipalsamhälles avlopp direkt ut i sjön tills reningsverket vid Viksängen byggdes. Och det var ingen trevlig syn att beskåda vad som flöt omkring bland båtarna.

Vid yttre änden av Korpudsvägen hade några båtägare (bl a Andersson som var stationschef vid Östertälje station) som ej jobbade vid Sågen byggt en annan båtbygga. När ÖBK bildades överläts även denna brygga till ÖBK.

När ÖBK tog över hamnen var utrustningen för uppdragning av båtar mycket primitiv. Man använde slodor - två slador med tvärgående balkar - som belastades med kedjor och liknande så de kunde tryckas under båten, Sedan drogs

Gösta Palmblad

slodan med båten upp på rullar och plankor. Det fanns ett handdrivet spel och slodan med båten baxades sedan på plats. Det var ett mycket tungt arbete. Klubben bestämde senare att hamnen skulle elektrifieras och Gösta Palmblad fick i senare uppdrag att basa över detta. Olle Gustavsson, som senare under några år på 50-talet blev ÖBKs andre ordförande, skaffade ett el-spel för båtuppdragning så man slapp handveva upp båtarna.

Olle Gustavsson

För att stärka ekonomin ordnades basarer och lotterier med fina vinster t.ex. två roddbåtar, en campingbåt samt en sportstuga som Östertälje Snickeri byggde. Basarer och lottbåtar ordnades vid flertal tillfällen för att stärka ekonomin. Den första basaren ordnades i augusti 1937. Det var en lördagskväll och det kom mycket folk.

Bernhard Carlsson var projektledare för basarerna och Rune Eriksson tomboladirektör. Det ordnades med

kaffeservering i en uppriggad skuta intill f.d. cementplattfabriken och dansbana vid stranden.

Orkestern fick namnet The Sailor Boys (Fingalgrabbarna). Olle Gustavsson och Ivar Wettergren var ordningsmän med polisbricka på ärmen. Nettot på basaren blev ca 500 kr. 1938 blev det basar igen, men då på både lördag- och söndagkväll. Kaffe serverades på en pråm och flickor sjöng från en båt i vattnet.

Medlemmarna i Östertälje Båtklubb var mycket aktiva med bra sammanhållning. Den 12 februari 1938 ordnades den första årsfesten, Den hölls på Kanal-kaféet vid slussen. Bilden på nästa sida är från detta tillfälle. *(Namnen har lagts till med hjälp av minnen från Eva Hjelm.)*

1937 12 mars: Kontraktet med Alderins Sterbhus godkändes och undertecknades. Ett förslag till Standert från Herr Öberg godkändes av styrelsen.

1937 7 april: ÖBK har av Igelsta Ångsåg hyrt den för deras båtars avsedda brygga.

1937 29 juli: Extra möte ang. förhandlingar med Hörningsholms Säteri ang. förhyrande av Södra Radön för ÖBKs räkning för 100 kr/år samt 10 kr/år för varje sportstuga. Mötet beslöt att skriva under ett 5-års kontrakt. För att stärka ekonomin beslöts om en dansafton med servering den 21 eller 28 aug. En festkommitté med 7 personer valdes.

1937 11 okt: Avgiften för vinteruppläggning beslöts till 50 öre per kvm för båtar som inte betalar hamnavgift. En Radö-kommitté för utredning och upprättande av campingplats på Radön valdes. Det beslöts även att ordna en årsfest och att en klubbmästare skulle utses av styrelsen.

1937 22 nov: Radö-kommittén föreslog att bygga en dansbana, förrådsbod samt hemlighus, vilket godkändes. Vidare beslutades att ordna ett båtlotteri med 1500 lotter a 2 kr med en Archimedes campingbåt med 7-10 hk utombordsmotor som vinst.

Många medlemmar brukade cykla till Björndammen och tälta eller åka småbåtar till Radön under 30-talet. Redan första året efter att ÖBK bildats så

Tältning på Radön

fick ÖBK ett hyreskontrakt gällande södra Radön av Hörningsholms Godsförvaltning. Ett mycket framsynt beslut som vi kan vara mycket tacksamma för idag. 1938 planerades och schaktades även för en klubbstuga på Radön. Det finns spår kvar en bit nordost om nuvarande dansbanan.

Ejdern trafikerade Radön

1939 bröt kriget ut och arbetet i hamnen avstannade. Den sista gemensamma utfärden före kriget gjordes en helg i augusti 1939. På måndagen var det bensin- och fotogenstopp för bl.a. motorbåtar. Motorbåtarna fick ligga kvar på land. Men det gick att segla eller cykla eller ta Ejdern (fram till 1958) till Radön och under kriget började även ett antal sportstugor byggas på området som ÖBK arrenderade.

Årsberättelse för 1937: Antal medlemmar vid årets slut var 106. Antalet motorbåtar var 51, segelbåtar 2 och kanoter 11.

Årsmöte 9 februari 1938: Beslutades att slopa en föreslagen navigationskurs, klubbens medlemmar kan nog klara sina båtar utan att vara drullar. Årsfesten skall äga rum den 12 februari på Kanalkaféet.

1938 4 april: ÖBK skänker 25 kr till Östertälje skola för inköp av fotbeklädnad till behövande barn. En basarkommitté med 5 personer valdes. Herr Prim ska hålla i försäljning av bensin och olja i hamnen.

1938 12 juli: Beslöts inköpa en svensk flagg, ordna en basar i augusti samt att utse O Gustavsson och I Wettergren till ordningsmän.

Den första sportstugan på Radön byggdes av Ture Öberg. Detta är ÖBKs nuvarande klubbstuga. Den stugan kom upp lite hux som flux och det blev lite uppståndelse bland medlemmarna. Det beslutades senare att inga fler stugor fick byggas söder om gångstigen mellan Radöns in- och utsida. Sammanlagt byggdes sedan 10 stugor under ett antal år. Kostnaderna för Radön delades sedan mellan ÖBK och Stugägarna på ett för alla nöjaktigt sätt.

Ejderns brygga på insidan

Det blev mycket jobb på Radön på 30-, 40- och 50-talen. En brygga byggdes på berget mot Järnafjärden (utsidan) och även en brygga mot Grödingelandet (insidan) där Ejdern la till. Man satte upp flaggstänger, en på utsidan och en på insidan. Båda bryggorna var utsatta för blåst, så det byggdes även en brygga i vassen på insidan. Då bryggorna som var pålade i sjön blev förstörda av isen, gjordes bryggan i vassen i delar som togs iland på vintern.

Hörningsholm

Båtar på Radöbesök

Redan 1938 byggdes en dansbana utan tak på utsidan, den förstördes ganska snart av väder och vind. Innan dansbanan byggdes om, så att det blev tak över, gjordes många gemensamma utflykter, särskilt under Pingst och Midsommar.

Efter kriget kom båtjobben igång igen. Det första som måste göras var att reparera bryggorna. Olle Gustavsson ordnade så att ÖBK fick ta granar från ett grustag i Vårsta. Ett gäng åkte dit en söndagsmorgon och fällde, kvistade och lastade träden på en inhyrd timmerbil och körde hem till hamnen. Granstolparna slogs i för hand, mycket gjordes från isen. Hamnplanen visade en

Gamla hamnen med stolpar av granar och strandskoning av impregnerat virke

tendens att ge sig ut i sjön. En höst i början på 50-talet köpte klubben impregnerat virke som sågades och spetsades och trycktes ned i strandkanten med hjälp av en inhyrd el-hammare.

Årsberättelse för

1938: Klubben har haft 2 danstillställningar på Radön, en kräftskaiva och en gubbskaiva. Lottbåten gav ett överskott på 1208 kr, basaren i hamnen den 13-14 augusti 1256 kr. Antalet medlemmar var 120, motorbåtar 64, segelfartyg 4, kanoter 10. Summa utgifter var 4832 kr, inkomster 7078 kr.

Årsberättelse för

1939: Det är med den största ovisshet som klubben påbörjar sitt 4 verksamhetsår.

Årsberättelse för

1940: Klubbens verksamhet har pga Motorbränslets fullständiga spärrande legat nere beträffande motorsport. Segel- och kanotsport har bedrivits i mindre omfattning. Klubbens campingplats på Radön har varit livligt besökt tack vare Ejderns lördagsturer. Därtill har ett flertal medlemmar cyklat till Björndammen och rott därifrån.

Årsberättelse för

1941: Klubben hoppas överleva krisen och arbeta vidare med att utveckla ett sunt och härdande friluftsliv. Den lätt åtkomliga campingplats på Radön är en glädjande realitet.

Årsberättelse för

1942: Olle Gustavsson har tillhandahållit 2 roddbåtar för 250 kr styck som utlottats med 1000 lotter a 1 kr/styck. Ett vinschspel har inhandlats av ångfartyget Ejdern.

Gösta Hjelm tillverkade en styrbar fyrhjulsvagn. För att få av och på båtarna på vagnen användes en bock och en luna (en stock som hävarm) och många gubbar. I

Motorbåtsvagnen som var med i många år

äldre tider hade de flesta båtägarna inte så många intressen utöver båtlivet. Ett exempel på detta var att många plockade ur sin motor på hösten och tog hem den och pysslade om den på vintern. Den motorkran som användes skrotades när vi fick ny hamn 1984.

Från början fanns inget dricksvatten i hamnen, men 1948 kontaktade Emil Sågen, så ÖBK fick göra ett påstick på deras rör. En vattenmätare installerades som lästes av varje höst för betalning till Sågen.

Första Strand Hotel-nuvarande snickerverkstad

Från början fanns inget ställe för frukost och kafferaster. En byggkommitté valdes 1950 och ÖBK köpte virke från Snickerifabriken till en enkel kåk. Den lilla kåken döptes till Strand Hotell på initiativ av Rune Eriksson som textade en skylt med texten: STRAND HOTEL.

ÖBK-are på utflykt i skärgården

År 1951 introducerade Einar Böckertz sin vals "När semestern är här" som därefter blev ÖBKs egen "Nationalsång".

ÖBK-flottan besökte ett flertal ställen under långhelgerna t.ex. Stensund, Stendörren, Askö m.fl.

Årsberättelse för 1943: Bryggorna på Radön har reparerats då de förstörts av isen. Dansbanan på Radön har försetts med musikestrad.

Årsberättelse för 1944: Lättnad i linoljeförsäljningen så medlemmarna uppmanas börja se om sina båtar.

Årsberättelse för 1945: Vi ser framtiden an med ljusare förhoppningar igen och uppmanar medlemmarna att sluta upp kring vår klubb och dess ideal: Ett friskt och härligt fritidsliv i gott kamratskap i vår underbara skärgård och vid vår egen saltsjöhamn Radön.

Årsberättelse för 1946: Det har varit ett sjudande liv i hamnen m. reparation av bryggor och utrustning av båtarna som legat på land i 6 år.

Årsberättelse för 1947: Flera nya båtar har byggts, vilka genom sin sjövärdighet gjort klubben all heder och som lovar de bästa för framtiden. Slipvagnen har försetts med dubbla hjul och sjösättning och upptagning fungerar utmärkt.

Årsberättelse för 1948: En vattenpost har ordnats i hamnen.

Årsberättelse för 1949: En särskild ångbåtsbrygga har anordnats. En lyftkran har inköpts och satts upp och ny plint har gjutits till slipspelet,
(forts. nästa sida)

Peter Ludvigsen

På Radön började en ny dansbana med glasfibertak med fönster och masonitluckor byggas hösten 1969 med Peter Ludvigsen som byggmästare.

Radön efter orkanen 1969

(forts. 1949)

allt under överseende av hamnfogden Ivor Hjelm, som haft nästan daglig tillsyn av hamnen. På Radön bör en bättre brygga med lämplig vågbrytare ordnas på östra sidan.

Årsberättelse för 1950: Bygghögskommittén har uppfört en kärkommen raststuga vid hamnen som sedan döptes till Strand Hotel.

Denna höst blåste en orkan över Radön och en stor del av den täta granskogen föll som stickor över ön. Ett tufft gäng göt plintar till dansbanan mitt i förödelsen så att bygget kunde slutföras 1970. Orkanen gjorde dock att vi fick ett mer öppet landskap.

Under slutet av 60-talet fanns ett stort ungdomsgäng i ÖBK som började intressera sig för segling i allt större utsträckning. De ville inte åka med motorbåtar som de äldre generationerna. Det började med mindre segeljollar som utrustades med segel av omsyddade lakan. Sedan blev det segelkanoter, stjärnbåtar, neptunkryssare, folkbåtar, skärgårdskryssare och andra ofta små träbåtar av olika sorter.

Skeppis

Med dessa flytetyg företogs våghalsiga färder till Rangsta på helgerna. På vägen passerades Axviks holmar där SBS höll till och där dåtidens kappseglingar ordnades. Detta lockade ÖBK-ungdomarna som började kappsegla enligt NL-regeln som användes på den tiden. Efter hand blev de mer avancerade och skaffade 1968 snabbare båtar som Skärgårdstrettian Lizza och 55-an Charm. Dessa ungdomar tyckte att det skulle vara trevligt att även kunna kappsegla på Radön, vilket Sven Hjelm och Leif Eriksson påtalade för Skeppis som då var klubbmästare.

Detta ledde senare fram till att seglingskommittén startades och att kappseglingen Radön Runt ordnades 1970 i samband med Kräftsdivan. Det blev succé direkt och nästan all seglare i klubben var med och tävlade.

Nästan alla seglare i ÖBK ställde upp i Radön Runt i början av 1970-talet

Det var ett intensivt arbete att förverkliga allt detta. Alla segelbåtar måste mätas för att få fram mätetal för handikappberäkning. Efter en kort tid slutade man med NL och började med något som hette Skandicup och alla båtar fick mätas om igen. Senare kom LYS-talen som innebar att man inte behöver ordna mätningar i klubben.

Ett av skälen till att seglingarna blev så populära i början var att alla tog det som en lek. Det viktiga var att vara med och ha kul. Placeringarna blev som de blev. Det var inga som blev upphetsade om man blev frånseglad och fick väja lite grann. Det kostade inget att delta och priserna var hemmagjorda. För att locka fler motorbåtsägare att prova på segling samt att även locka folk till Radön när bryggorna på insidan skulle tas upp på hösten startades grytgubbeseglingarna 1971.

Alla som deltog fick medalj

I dessa seglingar var det obligatoriskt att en grytgubbe skulle vara rorsman. Dessa seglingar följdes av ganska så uppspelta fester på dansbanan efteråt. Efter några år blev det allt svårare att få tag i grytgubbar till den växande armadan av segelbåtar. Efter ännu några år blev det så mycket kappseglare på Radön Runt att allante fick plats på Radön vid kräftskivan. Detta ledde senare fram till att Radön Runt bara fick seglas av ÖBK:are. För gästande båtar ordnades i stället en öppen kappsegling - det som nu är Radön Open.

Sven och Leif ville stimulera seglingsintresset ytterligare genom att förmedla inköpet av Optimistjollar. För 600 kr erbjöds jollar inkl. segel till hugade spekulanter. Under åren 1972-1973 såldes 42 Optimister varav en stor del till ÖBK-are.

Några av dessa Optimister finns kvar idag men används inte så flitigt längre. Annat var det på 70-talet. Då var det stora Optimistseglingar både på Radön, i skärgården och vid Lucia. Redan 1972 seglades de första Luciaseglingarna. Tyvärr har medelåldern ökat på de som seglar vid Lucia och nu krävs lite större båtar.

Luciasegling med Optimister

I början av 80-talet stod det klart att ÖBK inte skulle kunna vara kvar i den gamla hamnen eftersom kommunen hade andra planer för området. Här nedan ett foto taget strax innan flytten.

Gamla hamnen innan flytten 1984

Klubbens nya plats blev Viksängsviken, dit vi flyttade 1984. Fotot nedan visar hur det såg ut där 60 år tidigare.

Del 2. ÖBKs historia efter flytten till nya hamnen 1984

Innan flytten till nya hamnen kunde ske måste en rad aktiviteter genomföras. Nya flytbryggor för ca en miljon köptes in, landfästen till bryggorna gjöts mm. Ett nytt mastskjul byggdes liksom en ny mastkran. Det gamla Strand Hotell flyttades till nya stället. Med mera.

När vi flyttade till den nya hamnen 1984 växte klubben rejält och antalet båtar fördubblades och många nya medlemmar kunde tas in i klubben. Sven Hjelm som var klubbmästare i slutet av 1980-talet ansåg att något måste göras för att öka klubbkänslan samt underlätta för de som skulle ordna fester. Han tog initiativet till att starta ÖBK-kanalen, som kom ut 1991 med Sven & Bian Björk och Bertil Lind i redaktionen. Att vara klubbmästare på den tiden var ett mycket tidsödande åtagande. Man höll i alla fester och ansvaret var inte uppdelat på olika kommittéer som det är nuförtiden. Ett av de tyngre jobben var att trycka vishäften till alla fester.

Detta ledde fram till att vi bad Bian Björk att ställa samman ett vishäfte med visor som ÖBK-are skrivit genom åren. Under framförallt 40-70-talen skrevs väldigt många visor till de olika festerna och det var ett omfattande jobb att ställa samman detta på ett strukturerat sätt. Detta vishäfte används flitigt än idag och har varit till stor glädje för de som ordnat och deltagit på ÖBKs fester sedan dess.

Ivor Hjelm

Under ca 40 år av ÖBKs historia i såväl gamla som i början av nya hamnen var Ivor Hjelm såväl hamnfogde som ordförande. Ivor hade även stuga på Radön och han hade stort inflytande på stort och smått och bidrog starkt till en god kamratanda och stämning i hamnen och på Radön.

Efter Ivor tog Bians man Bengt Björk över som hamnbas och hade en viktig roll vid uppbyggnaden av den nya hamnen.

Sjösättningsfesterna blev nu omöjliga att ordna i lilla Strand Hotell och de flesta fick stå utanför. På årsmötet 1992 fick styrelsen OK att starta en utredning om att bygga en större klubbstuga. Hasse Bergsmedh engagerades som bygglédare. Vi försökte hitta någon lämplig stuga på marknaden när ett tillfälle dök upp. Scania skulle nämligen avveckla ett större antal baracker vid fritidsanläggningen Granpark.

Sven ordnade så att ÖBK fick delta vid utlottningen av dessa baracker. Vi tog i ordentligt och ansökte om 6 moduler. Till stor glädje så fick ÖBK högsta vinsten. Sedan vidtog ett intensivt arbete för att bli klart innan barackerna måste hämtas. Efter att stadsarkitekten bjöds ner till båtklubben och översköljdes med argument ang. nattvaktens utsikt, ljudnivåer vid fester etc. så kom vi fram till att det bästa vore att lägga huset där det egentligen skulle vara parkmark, dvs. där huset ligger idag. Bygglovets kom i sista stund bara två dagar innan barackerna skulle hämtas. Plintarna göts med snabbtorkande cement dagen innan barackerna levererades på våren 1992.

Samma höst drunknade Hasse Bergsmedh utanför Trosa när han skulle segla hem båten så han fick tyvärr inte uppleva invigningen året efter. Projektledningen av bygget togs dock förtjänstfullt över av Gösta Löfgren och Erik Bingman. Med klubbens samlade krafter och speciellt ett aktivt pensionärgång kunde bygget genomföras på ett mycket proffsigt och effektivt sätt. Stugan kunde sedan invigas med pompa och ståt hösten 1993.

Klubbhuset Strand Hotel

Några år senare såldes Östergården, där vi ÖBK-are tidigare haft våra fester och sammankomster och gjordes om till bostadsrätter. Tur att vi hade skaffat ett nytt ställe att hålla till i! Klubbhuset har allt sedan dess varit mycket utnyttjat. Intäkterna från uthyrningarna täcker driftskostnaderna så det har ju varit en god affär även för medlemmarna.

Östergården (fd kommunalhuset)

eftersom man blev väldigt låst vid vissa dagar. Så när ÖBK fick möjlighet att köpa en begagnad Sublift 2006 slog vi till.

Det blev sedan ett tufft jobb att riva den gamla slipen och bygga den nya rampen och få till rätt lutning och längd. För att skydda Subliften mot väder och vind byggdes även ett skjul.

Subliften 2007

Hasse Bergsmedh

De senaste åren har en rad större och mindre projekt genomförts av ett nytt gäng, "De 7" (Anders, Arne, Gösta, Hasse, Lasse, Owe, Tommy), på ett helt fantastiskt sätt. Här exempel på några av de större.

Betongbryggor: Den träbrygga som låg vid rampen var inte bra och då satte "De 7" igång med att bygga betongbryggor. Formarna köptes av Södertälje Båtklubb (SBK) och ÖBK sålde sedan dessa vidare till Södertälje Båtsällskap (SBS). Sammanlagt byggdes 3 betongbryggor varav två ligger på Radön.

Vagg- och mastvagnar: Andra projekt som genomförts är tillverkning av två vagnar för transport av vaggor som har skonat många ryggar och underlättat mycket på hamnplan. Även en ny mycket bra och mastvagn har tagits fram samt ett motordrivet spel till mastkran som starkt bidragit till enklare och säkrare hantering av masterna vilka tenderar att bli allt längre och tyngre.

Bojartyg och bastu: Av de överblivna bryggor med aluminiumpontoner som ersatts med betong har man dels tillverkat en farkost som heter Af Starke försedd med kran för hantering av bojstenar mm., dels en flytande bastu till Radön.

På Radön har på senare tid byggts och förstärkts den pir som från början bestod av vass, granar, järnskrot mm. Den gamla piren försvann efterhand och nu har en betydligt stabilare konstruktion byggts med bl.a. Seppo Peltonen som konstruktör.

Många ton sten har fraktats till piren som förhoppningsvis kommer hålla många år.

Många nya medlemmar har upptäckt Radön på senare år. Det är en stor tillgång för såväl barnfamiljer som vuxna att kunna ta sig ut till detta lilla "paradis" så nära hamnen i Östertälje. På somrarna kommer även en hel del besökande båtar och gästar ön och vid midsommar, kräftska och Radön Open är det extra välbesökt.

Del 3. Exempel på vad som behövs för framtiden

Några problem med Radön är att det är svårt att finna god sjölä vid kraftig sydlig vind samt att hamnarna ibland är utsatta för kraftiga svall från förbipasserande farkoster. Problemen ökar ju dessutom när våra båtar blir allt tyngre och fartygen allt större.

ÖBK skall därför ta kontakt med projektledningen för nya Landsortsfarleden. Dessa har visat intresse för att hjälpa båtklubbar som drabbas av svallvågor från allt större fartyg. Tanken är att utnyttja de stora mängder sten och annat som skall fraktas bort när farleden breddas och fördjupas till att bygga vågbrytare på lämpliga ställen. Om detta blir verklighet så kommer det förhoppningsvis bli mycket tryggare att ligga på Radön med följd att allt fler kommer vilja besöka vår klubbholme.

Förhoppningsvis kommer då nya generationer att vilja ta upp traditionen att ordna seglarskolor och andra aktiviteter för ungdomar på Radön. Tyvärr ökar ju medelåldern hos medlemmar och förtroendevalda i rask takt. Vi får hoppas på ett trendbrott framöver men då måste man nog anpassa sig efter nutidens krav på trygghet och bekvämlighet. Ett viktigt steg vore ju att installera el i klubbens område på Radön, vilket skulle vara relativt mycket enkelt eftersom elledningar redan finns vid tomtränan.

ÖBK har haft en mycket stabil ledning under de 80 åren som klubben funnits och endast haft fyra ordföranden: Emil Hjelm, Olle Gustavsson, Ivor Hjelm och Ingvar Bingman. Ett annat exempel är seglarkommittén med Sasse Sundin i spetsen som har hållit igång denna verksamhet i drygt 40 år. Detta är ju ett väldigt gott tecken på den trivsel och lojalitet som finns och funnits i klubben.

Texten och bilderna är sammanställda av Sven Hjelm (som varit aktiv ÖBK-medlem i drygt 50 år) med bidrag från bl.a. Rune Eriksson, Ivor Hjelm och Lars Klasén. Kompletterande berättelser och bilder tas tacksamt emot av sven.hjelm@telia.com för framtida utgåvor samt en kommande mer omfattande webbversion.

Foton sid 5-15: Frånsett de översta på sid 5 och 12 tillhör flertalet Sven Hjelm

Igelstaviken förr - och nu

